

ת"פ 941/09/14 - מדינת ישראל נגד איאד אבו בכר, ראשד ג'בארין, מוחמד תיסיר ג'בארין

בית משפט השלום באשקלון

29 מאי 2015

ת"פ 941-09-14 מדינת ישראל נ' ג'בארין ואח'

מספר בקשה: 1

כב' השופטת דינה כהן, ס.נשיא

מבקשת/מאשימה: מדינת ישראל

נגד

משיבים/נאשמים:

1. איאד אבו בכר

2. ראשד ג'בארין

3. מוחמד תיסיר ג'בארין

החלטה

1. לפניי בקשת המאשימה למתן צו להחזקה בתפוסים השייכים לנאשם 3, עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו. המחלוקת בין הצדדים מתמקדת בשאלת החזרת רובה ציד (להלן: "רובה הציד") שמצויי בבעלות נאשם 3 ברישיון ולפיכך החלטה זו תתמקד בבקשת המאשימה להחזיק ברובה הציד עד לתום ההליכים המשפטיים בעניינם של הנאשמים.

2. כתב האישום מייחס לשלושת הנאשמים עבירות של ציד חיות בר מוגנת, ציד מכלי רכב ממונע והחזקת חיות בר מוגנת. בנוסף, מיוחסות לנאשמים 1 ו-2 עבירה של ציד ללא רישיון.

על פי הנטען בכתב האישום, עשו הנאשמים שימוש ברובה הציד לצורך ציד חוגלה, שהיא חיות בר מוגנת.

3. כרקע עובדתי שבבסיס הבקשה יאמר כי רובה הציד נתפס על ידי המאשימה 18/1/2014 ותפוסתו הווארקה, ביום 7/7/2014, במעמד צד אחד על ידי כב' השופטת צבן (בית משפט השלום ירושלים), טרם הגשת כתב האישום. הארכת התפיסה הייתה עד לסיום החקירה והגשת כתב אישום.

ב"כ נאשם 3, שלדבריו לא ידע אודות החלטת כ"ב השופטת צבן, פנה בבקשה דחופה לבית המשפט בנתניה להשבת התפוסים, משחלפו שישה חודשים מתפיסתם וטרם הוגש כתב אישום.

בשל פגרת הקיץ, הבקשה הועברה לשופט תורן בבית המשפט בפתח תקווה, שבהיעדר תגובת המאשימה, הורה על החזרת התפוס כמבוקש (החלטה מיום 19/8/2014).

על החלטה זו הוגש ערר, שנמחק בסופו של דבר, כחלק מההסכמות אליהן הגיעו הצדדים כפי שיפורט להלן.

בדיון שהתקיים במעמד הצדדים ביום 31/8/2014 (בית משפט השלום בפתח תקווה), הצהירו הצדדים כי הגיעו להסכמות לפיהן המאשימה תדאג להגשת כתב אישום בתוך 48 שעות, לבית המשפט המוסמך, ולצידה בקשה להחזקת התפוסים עד תום ההליכים המשפטיים. הוסכם כי לב"כ נאשם 3 הזכות להגיש בקשה להחזרת תפוס ולטעון טיעוניו בעניין.

בהתאם להסכמות אלה, הוגש ביום 1/9/2014 כתב האישום לבית משפט זה וכן בקשה למתן צו להחזקת התפוסים עד תום ההליכים.

4. בתשובתו לכתב האישום, נאשם 3 כפר בעבירות שמיוחסות לו, אישר שעסק בציד אך טען שמדובר בציד יונים שהינו חוקי.

אין מחלוקת שהחוגלה נפגעה כתוצאה מירי שביצע נאשם 3 אך לטענת נאשם 3 הדבר נעשה בטעות ולפיכך עומד לו סייג לאחריות פלילית של טעות במצב דברים.

הדיון בתיק נקבע לשמיעת ראיות בפני ליום 7/9/2015.

5. ב"כ המאשימה טען לתפיסת רובה הצייד והנרתיק עד לתום ההליכים המשפטיים, וזאת בשל קיומן של שלוש תכליות:

האחת, תפיסה לצורך מניעה עתידית של עבירה.

השניה, לצורך חילוט בסיום ההליך.

השלישית, לצורך הצגתו כראיה במשפט.

מנגד, טען ב"כ הנאשמים לשחרור התפוסים לאלתר. ראשית, מהטעם שלאור תשובת הנאשמים לאישום, אין צורך בהצגת רובה הצייד כראיה במשפט ועל כן לא מתקיימת תכלית התפיסה השלישית שציין ב"כ המאשימה.

שנית, ב"כ הנאשמים טען כנגד החלטת כב' השופטת צבן שנעשתה במעמד צד אחד. על פי הטענה, החלטה זו בטלה מעיקרה ולפיכך תפיסת רובה הצייד והנרתיק משך למעלה משישה חודשים אינה חוקית, ולאור זאת לא ניתן להאריך תפיסה זו כעת.

לאחר קיום הדיון במעמד הצדדים, הגיש ב"כ נאשם 3 מסמכים לתמיכה בטענתו.

יוער כי בית משפט זה אינו משמש כערכאת ערעור של בית משפט השלום בירושלים ואינו מוסמך להורות על ביטול החלטה שיפוטית אחרת של אותה ערכאה הגם שנוכח הסכמות הצדדים כאמור יבחנו טענות ב"כ הנאשם 3 ע"פ המהות.

6. ביחס למטרת החילוט, מקובלת עלי עמדת ההגנה לפיה לאור תשובת נאשם 3 לאישום, הנרתיק ורובה הצייד אינם דרושים לצורך שימוש כראיה בבית המשפט. עם זאת, כפי שציין ב"כ המאשימה, לתפיסת התפוסים תכליות נוספות שהן מניעת עבירה עתידית וחילוט בתום ההליך.

נקבע כי הכרעה בבקשה מעין זו מבוססת היא על עריכת איזון נכון וראוי בין האינטרס הציבורי בהמשך החזקת התפוס לבין שמירה על זכותו הקניינית של המבקש המעוגנת בחוקי היסוד וכי ככל שהזמן חולף בית המשפט נדרש לנימוקים כבדי משקל אשר יצדיקו את המשך החזקת התפוס (רע"פ 7600/08 **אברהם נ' מדינת ישראל** (7/4/2009)).

בעניינו של נאשם 3, בשים לב לטיב התפוסים ולפוטנציאל החילוט, הנני סבורה שעריכת האיזון מובילה למסקנה שיש לאפשר למבקשת למצות הליך חילוט ומתוך כך החזקת רובה הציד עד לתום ההליכים המשפטיים בעניינו, על אף הפגיעה בקניינו.

אין מניעה לאפשר לנאשם 3 לקבל את הנרתיק שנתפס.

8. מעבר לנדרש יוער כי אני סבורה שנפל פגם בהארכת תפיסת המאשימה במוצגים במעמד צד אחד טרם הגשת כתב האישום, ובוודאי שלא התקיים פגם המוביל לבטלות החלטת בית המשפט (לעניין זה ראו ה"ת **סרור נ' מדינת ישראל** (13/6/2010)).

אף אם יקבע שמן הראוי שבקשה זו תידון במעמד שני הצדדים, כפי שצוין בהחלטת כב' השופטת שטרסברג-כהן בתפקידה כנציבת תלונות הציבור על שופטים (צורף להודעת ב"כ נאשם 3), הרי שבעניינו של נאשם 3, בשים לב לעיתוי ההחלטה שניתנה במעמד צד אחד ולמועד הגשת כתב האישום, אני סבורה שנגרם לנאשם 3 עיוות דין המצדיק ביטול החלטת בית המשפט מעיקרה.

בנוסף, יצוין כי מדובר בעבירות שלפי סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד"פ**"), רשאי בית המשפט, בין היתר, לדון נאשם שלא התייצב בפניו כל עוד אינו מטיל עליו עונש מאסר (לעניין החלטת סעיף 240 לחסד"פ על עבירות לפי חוק להגנת חיי הבר, תשט"ו-1955 ראו תקנות סדר הדין הפלילי (חיקוקים לענין סעיפים 239 ו-240 לחוק) תשכ"ו-1966).

במצב דברים זה, איני סבורה שעצם הארכת תפיסת תפוסים במעמד צד אחד מובילה לבטלות ההחלטה מעיקרה.

9. לאור כל האמור ומשקיים הליך תלוי ועומד, על מנת לאפשר למאשימה מצוי הליך החילוט, הנני מורה על הארכת תפיסת רובה הצייד עד לתום ההליכים המשפטיים בעניינם של הנאשמים.

מובן שבתום ההליך, בהתאם לתוצאותיו, יהיה רשאי כל צד לעורר כל טיעון רלוונטי ביחס לתפוס.

המזכירות תשלח עותק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ח' סיוון תשע"ה, 26 מאי 2015, בהיעדר הצדדים.